

להגנתו ע"פ סעיף
העליון

עתירת עצורים 1/95

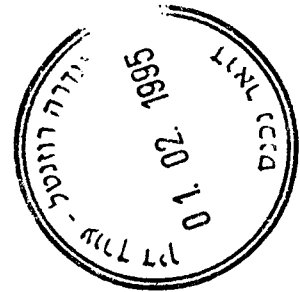
בבית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כב' השופטת רות אור

65533

ס.מ.ס. /

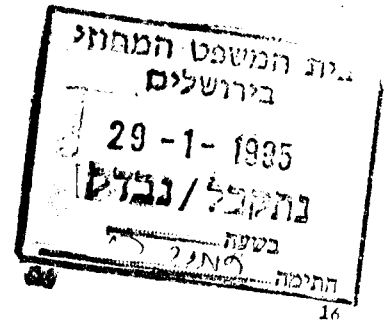
תורג'מן ואח'
העצורים בבית המעצר
מחוז ירושלים

העותרים

נגד

רפ"ק מנחם נידם
מפקד בית המעצר מחוז ירושלים
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' ידידיה 4, ירושלים

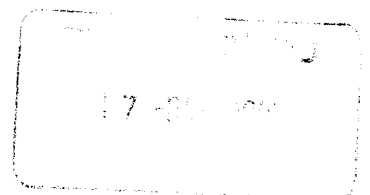
המשיב

תגובה מטעם המשיב

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 22.1.95, מוגשת בזאת תגובה מטעם המשיב כדלקמן:

א. תנאי המחיה של העצורים

1. זכויותיהם של הכלואים בבתי המעצר, הוגדרו בפקודת המטה הארצי מס' 12.03.01 - הטיפול בכלואים בבתי המעצר (להלן-הפקודה), שפורסמה בי"פ 4230 מיום 14.7.94.

2. קיימת מגמה כללית מצד המשיב לשפר את התנאים בבית המעצר. במסגרת מגמה זו, כבר הוכנסו שיפורים, ושיפורים נוספים יוכנסו בעתיד.

3. המגמה האמורה וישומה בשטח, תוארו ע"י המשיב במהלך הדיון בעתירה 93/94 בפני בית-המשפט נכבד זה, שגם היא עוסקת בתנאי המחיה בבית המעצר.

העתק מפרוטוקול הדיון מצורף לתגובה זו כחלק בלתי נפרד ממנה ומסומן "א".

על-פי החלטת בית-המשפט הנכבד בתיק האמור, דיווח המשיב ביום 25.1.95 על יישום השיפורים בבית המעצר. דברים אלו יפים גם לצורך עתירה זו.

העתק מדיווחו הנ"ל של המשיב, מצורף לתגובה זו כחלק בלתי נפרד ממנה ומסומן "ב".

ב. טענת האפליה

המשיב יטען כי לא קיימת כל אפליה בין עצורים שונים, וככל שקיימים הבדלים בתנאי כליאתם של עצורים, הם נובעים מהוראות הפקודה ו/או מטעמי בטחון ו/או מאילוצים טכניים, כל זאת כמפורט להלן:

1. כל העותרים הינם עצורים עד תום ההליכים, ובנוסף לכך הם מסווגים כטעוני הגנה.

2. ככלל, קיימת מגמה להעביר עצורים עד תום ההליכים למתקני שירות בתי-הסוהר, אולם עקב הצפיפות בבתי הסוהר, אין שב"ס קולט את כל העצורים עד תום ההליכים ובפרט את טעוני ההגנה שבהם.

3. בהתאם להוראות הפקודה, מופרדים העצורים בבית המעצר עפ"י סיווגיהם השונים. כך למשל, מופרדים עצורים פליליים מעצורים בטחוניים, טעוני הגנה מופרדים מאחרים, יהודים מופרדים משאינם יהודים, נשים מופרדות מגברים וכדומה.

4. בבית המעצר קיימים אגף ישן ושני אגפים חדשים. באחד מהאגפים החדשים מוחזקות נשים ובאגף השני מוחזקים אסירים במאסר אזרחי ועצורים בעבירות קלות שזהו מעצרו הראשון. יתר העצורים מוחזקים באגף הישן. יודגש כי הפרדה זו נובעת מהוראות הפקודה.

5. תנאי האגפים החדשים משופרים במעט לעומת האגף הישן, שכן אגפים אלו תוכננו בתפיסה מודרנית. כך למשל, אגפים אלו מרוצפים ובאגף הנשים אף הותקנו שקעים חשמליים. בנוסף לכך, חלונות האגף החדש לגברים פונים אל הרחוב, בעוד שחלונות האגפים האחרים פונים לחצר בית המעצר. הבדל זה נובע מטעם בטחוני של סיכול בריחה. מטבע הדברים כשמדובר בעצורים שאינם מסוכנים יחסית, כגון אסירים במאסר אזרחי ועצורים בעבירות קלות, החשש לבריחה קטן ואין מניעה להחזיקם בתאים הסמוכים לרחוב.

6. המשיב יטען, כי פרט להבדלים הענייניים והמתחייבים מהוראות הפקודה, כמפורט לעיל, אין כל הפליה בין עצורים שונים בבית המעצר. ההפך הוא הנכון: עקב שהותם הארוכה של העותרים בבית המעצר, מאפשר להם המשיב - לפנים משורת הדין - לקבל ביקורים פתוחים מפעם לפעם, בשונה מעצורים ששהייתם בבית המעצר קצרה.

7. המשיב יטען כי טענת האפליה בנוגע להחזקת מכשירי חשמל, משוללת כל יסוד, כמפורט להלן:

א. העדר מכשירי חשמל בתאי העותרים, נובעת מהעדר שקעים חשמליים בתאי האגף הישן כולו. בעת בניית אגף זה לא הותקנו בו שקעים, הן מסיבות טכניות והן מתוך חשש שהעצורים ישתמשו בשקעים כדי לפגוע בעצורים אחרים או בעצמם.

ב. מאז כניסתו לתפקידו לפני מספר חודשים, גרס המשיב כי אין לשלול מהעצורים את זכותם לשקעים חשמליים בתאיהם על רקע החשש האמור, וזאת מפני שממילא קיימות דרכים רבות אחרות לפגיעה עצמית והדדית. עקב כך, מגמת המשיב הינה להתקין שקעים באגף הישן - בכפוף למגבלות טכניות, כמפורט בסעיף 3(ד) לנספח "ב".

ג. במסגרת המגמה האמורה, הותקן לאחרונה באופן נסיוני שקע חשמלי בתא הבידוד ולתא זה הוכנסו מכשירי חשמל. הנסיון הינו כפול: כדי לבדוק האם השימוש בשקע לא יצור עומס על מערכת החשמל וכדי לוודא שהעצורים אינם מנצלים את השקע לצרכי פגיעה בעצמם או באחרים.

הנסיון האמור, גרר טענות מצד העצורים בתאים האחרים, לפיהן עצורי תא הבידוד הופלו לטובה. יש להניח שזהו הרקע לטענת האפליה הנטענת בעתירה.

ד. המשיב יטען כי הבחירה בתא הבידוד דווקא לביצוע הנסיון, נעשתה מסיבות ענייניות ולא משיקולי אפליה, וזאת בשל העובדה שתא הבידוד הוא התא היחיד שנתון תחת עיניהם הפקוחות של שוטרי בית המעצר 24 שעות ביממה.

ה. המשיב יטען כי אין שחר לטענת האפליה על רקע היכרות אישית בין המשיב לבין העצורים בתא הבידוד. ההפך הוא הנכון: בתא הבידוד מוחזקים עצורים קשים ואלימים, שיש הכרח לבודדם ולשימם תחת עיניהם הפקוחות של השוטרים. פיקוח זה, אמנם מיטיב בפועל עם עצורים אלו בענין מכשירי החשמל, אולם זהו מצב זמני הנובע מהאילוצים המפורטים לעיל. לא זו בלבד שאין הדבר נעשה מטעמי אפליה אלא זהו שלב הכרחי במגמה להיטיב עם כלל העצורים, כמפורט לעיל.

ו. המשיב יטען כי העצורים עד תום ההליכים, עליהם נמנים העותרים, מצויים בעדיפות ראשונה להתקנת שקעים בתאיהם, כפי שעולה ממברקו של המשיב לראש מב"ן במשטרת ישראל, מיום 23.1.95.

מברק זה מצורף לתגובה זו כחלק בלתי נפרד ממנה ומסומן "ג".

לאור האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה, בכפוף לאמור בפרק א' לעיל.

היום: כו' בשבט תשנ"ה, 27 בינואר 1995

רפי אטינגר

עוזר לפרקליט מחוז ירושלים

פ.מ.י-ם: עתירה/272/95

1.95/114/n